

4

Fortellingene

om

ELLEN G. WHITE

4. - Døpt i sjøen.

Henvisninger: Life Sketches s.24.25. His Messenger s.16,
Sister White s.20.21.

Dagens tekst: Rom.6,3.4.

1. scene - Sarons rose.

Etter at Ellen kom hjem fra stevnet, var alt forandret. Det virket som hele naturen sang og hun sang med.

Hun gikk ut i hagen (~~6-7~~ i hagen) mellom blomstene som moren så kjærlig tok hånd om og som hun også hadde lært Ellen og søstrene å stelle. Solen skinte klart. Til og med fuglene sang vakrere enn noen gang, syntes Ellen. Det var som de sang til Skaperens ære. Hagen hadde aldri vært så vakker for Ellen som nå. Hun var så lykkelig, hun hadde ikke engang lyst til å snakke.

Det var en vakker blomst som ble kalt Sarons rose som Ellen likte spesielt. Når hun rørte ved de fine kronbladene og betraktet dens skjønnhet, takket hun Gud for Hans store kjærlighet som var omkring henne i de vakre blomstene.

"Hun tenkte: "Når Gud elsker og verner om blomstene, hvor mye mer elsker han barna som er skapt i Hans bilde." Så sa hun til seg selv: "Jeg er Guds barn, jeg vil lyde Ham og elske Ham bestandig.

Tankene hennes var fulle av de gode lærdommene hun hadde fått på møtene på stevnet.

Nå virket det til og med som om ulykken som hadde hendt henne tidligere hadde vært til hennes beste. Den hadde hjulpet henne til å vende seg bort fra verdens fornøyelser og fått henne til å tenke mer på Jesus og himmelen.

Ellen ville bli døpt i metodistkirken. Men det som bekymret henne, var hvordan hun skulle bli døpt. Den måten metodistene bruker når de døper, er at predikanten tar litt vann i hånden fra en bolle og øser det over hodet på den som skal døpes. Ellen var tolv år den gangen, men selvom hun var så ung, så var hun sikker på at det var bare en måte å bli døpt på etter Bibelen, det var ved neddykkelse. Det betyr å bli dypet helt under vannet slik som Jesus ble. Ellen leste i Mark.1,9.10-11 disse ordene: "Og det skjedde i de dager at Jesus kom fra Nasaret i Galilea og ble døpt av Johannes i Jordan. Og straks da han steg opp av vannet ... så han himmelen åpne seg ... og det kom en røst fra himmelen: Du er min Sønn den elskede, i deg har jeg velbehag."

Så du ser, Jesus gikk ned i vannet. Han ble døpt i en elv hvor det var mye vann, for Bibelen sier at Han kom opp av vannet.

Og i Romerbrevet 6,3.4 sier Bibelen: "Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus ble døpt til Hans død? Vi ble altså begravet med Ham ved dåpen til døden forat liksom Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt levnet."

Noen av metodistkvinnene prøvde å overbevise Ellen om at Bibelens måte å døpe på var å øse litt vann over hodet. Men Ellen kunne ikke være enig med dem.

La oss se på noen flere vers for å se om Ellen hadde rett. I 1.Joh. 3,23 står det: "Men også Johannes døyte, i Enon, nær Salem, fordi det var meget vann der...." Hvorfor? Fordi det var mye vann der. Johannes kunne ha brukt en bolle med vann til å døpe menneskene med, men han gjorde ikke det. Han gikk til et sted hvor det var mye vann så han kunne dyppe menneskene helt ned i vannet.

Har du noen gang vært i en begravelse og sett hvordan de begraver en som er død? Strødde de bare litt jord over kisten? Nei, de satte kisten dypt nede i jorden og dekket den helt med jord.

4,2.

Vi er naturlig onde og syndige. Slik kan vi aldri komme til himmelen. Men når vi blir døpt er det som vi sier: "Jeg velger å la mitt naturlige selv dø og begrave det for bestandig. Jeg velger å la Jesus leve i det nye hjertet mitt og bli lik Ham." Vi kan ikke leve lik Jesus av oss selv, men vi kan velge å la Den Hellige Ånd lære oss hvordan vi kan bli lik Jesus. Han vil gi oss kraft til å leve slik som Jesus.

Når vi bader, vasker vi det skitne av oss så vi får en ren kropp. Men når vi blir døpt, ber vi Jesus vaske vekk våre synder så vi får et rent liv til å tjene Jesus. Ap.gj. 22,16 sier: "...stå opp og la deg døpe og få avtvettet dine synder idet du påkaller hans navn." (For juniorer og voksne, bruk også Ef. 4,22-24.)

Til slutt gikk metodistpresten med på å døpe Ellen og de andre ved neddykkelse slik som de hadde bedt om.

2. scene - Begravet i sjøen.

Det blåste den dagen da Ellen og elleve andre ble døpt i sjøen. Bølgene var høye og slo opp mot stranden da (39) Ellen ble begravet i dåpens vann. Men i Ellens hjerte var det fred og glede. Hun følte seg som et nytt menneske, som om hun virkelig var født på nytt. Hun var bestemt på å la Jesus få leve i hjertet sitt, å elske og lyde og stole på Ham så lenge hun levde. Og det gjorde hun.